

Falcon Lake

Direcció: Charlotte Le Bon **Guió:** Charlotte Le Bon (novel·la gràfica: Bastien Vives)
País: Canadà **Durada:** 101 min **Any:** 2022 **Gènere:** Romàntic **Interpretació:** Joseph Engel, Sara Montpetit, Monia Chokri, Arthur Igual **Música:** Shida Shahabi **Fotografia:** Kristof Brandl **Distribuïdora:** Flamingo Films **Estrena a Espanya:** 22/09/2023
No recomanada a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

En Bastien, un adolescent parisenc, passa les vacances amb la família en una cabana al costat d'un llac del Quebec. Allà es trobarà amb la Chloé, una noia més gran, de qui s'enamorarà. Malgrat la diferència d'edat i de les pors d'en Bastien, desenvoluparan un vincle especial. En Bastien haurà d'enfrontar-se a les seves pors per aconseguir un lloc al cor de la Chloé, mentre exploren la seva sexualitat i la inquietant llegenda del fantasma del llac. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Definitivament, el primer llargmetratge com a directora de Charlotte Le Bon no és el tipus de pel·lícula sobre el pas a l'adulthood que un espera

A primera vista, el debut a la direcció de **Charlotte Le Bon** és una mena de drama tradicional de pas a l'adulthood. No obstant això, a poc a poc portarà els espectadors a un territori poques vegades explorat pel gènere. El llargmetratge, titulat **Falcon Lake**, és una de les pel·lícules que participen a la Quinzena dels Realitzadors del Festival de Canes d'aquest any.

Basada en la novel·la gràfica *Una germana*, de **Bastien Vivès** i escrita per la mateixa directora, la història gira al voltant del taciturn Bastien, de 12 anys (interpretat per **Joseph Engel**), i una descarada nena anomenada Chloé (**Sara Montpetit**), quatre anys més gran. Tots dos passen les vacances d'estiu amb les seves famílies en una cabana al costat d'un llac en algun punt del Quebec. Des del principi se'ns fa partícips que el llac està embuixat i que hi plana una llegenda fantasmagòrica, i l'ambient potser és massa ombrívol per a una pel·lícula juvenil. La inquietant partitura composta per **Shida Shahabi** i el cel gris bellament fotografiat per Kristof Brandl semblen suggerir que en qualsevol moment pot passar una cosa esgarriosa, i això potser suscita massa preguntes. També hi ha algun símbol intercalat que no augura res de bo, com el sobtat descobriment per part d'en Bastien d'un cérvol mort quan torna a casa de festa.

Tot i la diferència d'edat i l'última i punyent relació de la Chloé, entre ells es comença a gestar un vincle singular. En concret, els espectadors seran testimonis de l'agitació emocional d'ell, que no deixa de ser l'habitual d'un jove de la seva edat. En Bastien està llest per descobrir l'altre sexe i també per esbrinar quin és el seu lloc al món. Gairebé no surten adults a la pantalla, i si ho fan sol ser en un segon pla, una elecció que probablement mostra fins a quin punt els pares són incapaços de comprendre les preocupacions dels seus fills.

En aquest sentit, **Falcon Lake** reflecteix molts dels trops que es poden trobar en altres pel·lícules del gènere. Les dues terceres parts de la pel·lícula no enlluernen per la seva originalitat: veiem com tots dos joves s'acosten cada cop més, es diverteixen, surten de festa, s'emborratxen, fumen i fan tot el que fan els joves de la seva edat (i a més criden en moments inesperats, fruit de les bromes i de l'ambient general d'excitació). Tanmateix, l'última part porta gradualment la història "a un altre nivell", i això d'alguna manera explica per què s'ha donat a la narració aquest tipus d'aura trista i gairebé depriment.

Sense entrar massa en detall per no esguerrar el final, potser a alguns espectadors els semblarà excessivament sorprenent una de les eleccions finals del personatge, si bé tampoc no és tan inesperada ja que es produeix després de més d'una hora d'elements diegètics i extradiegètics que l'evoquen, amb més o menys grau de subtilitat. És una elecció pensada per dividir el públic, que pot apreciar o simplement afartar-se de la contínua presència d'aquesta "amença" imminent.

En general, Engel i Montpetit ofereixen bones interpretacions: ell és un adolescent creïble sense confiança en ell mateix i condemnat pel seu desig d'integrar-se i de ser tingut en compte, mentre que ella és una noia ansiosa per créixer però que segueix el ramat a cegues.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org